

LÁ THƯ TRI ÂN VÀ TẠ TỪ

Kính Thưa Quý Vị,

1993-2010,

Hành trình 18 năm biên tập của Dòng Việt, từ khi Tuyên Tập số 1 “Ngôn Ngữ Văn tự Việt Nam” được phát hành vào tháng 9, 1993 do quý giáo sư Nguyễn Đình Hòa, Nguyễn Khắc Kham và Hà Mai Phương thực hiện, đến nay được xem như hoàn tất với nền “Văn Học Triều Nguyễn” cùng lời tri ân và tạ từ của ban biên tập chúng tôi. Đảm nhận trách nhiệm từ số 2 cũng vào mùa thu 1994, Dòng Việt vẫn giữ chủ trương qui kết một hành trang khiêm tốn, chỉ nhằm mục đích rất giới hạn: hỗ trợ cho các thế hệ Việt Nam ở hải ngoại sau 1975 tìm hiểu các nhà biên khảo, các học giả, các vị giáo sư và nhân sĩ ở Việt Nam Cộng Hòa, từng thực hiện các công trình giảng dạy, nghiên cứu qua các trung tâm giáo dục, văn hóa hay các ấn phẩm văn học nghệ thuật, mà vì sống trong các hoàn cảnh lưu vong, nên chưa có đủ phương tiện để tìm đạt được.

Cho đến nay với số 23, và chuẩn bị cho số 24, Dòng Việt đã thực hiện đến giai đoạn cận đại của tiến trình hình thành và phát huy nền văn học Việt Nam từ khi có “Xứ Đàng Trong”. Với sự nghiệp Nam Tiến của các chúa Nguyễn với khả năng phát huy chữ nôm, đồng thời sáng tạo chữ Quốc ngữ, được xem như phương tiện văn tự phong phú và tuyệt kỳ nhất của ngôn ngữ Việt Nam, nền văn học, nghệ thuật, giáo dục Việt Nam đã tiến hành và phát huy tốt đẹp để đi vào thế kỷ 21.

Hiện nay mọi khả năng truyền thông của thế giới đã tiến bộ vượt qua tầm mức su ru tập trước đây qua các hệ thống “Thư Viện Toàn Cầu” trên các dàn vi tính. Do đó bất cứ ai ở nơi nào cũng có thể tùy nghi tìm đạt nhanh chóng mọi công trình nghiên cứu, giảng dạy hay sáng tạo. Và đây cũng là lúc Dòng Việt tùy duyên, tự xét đã hoành thành các bước đường sơ khởi với các tuyên tập Văn học Triều Nguyễn. Dòng Việt xin gửi lời cáo biệt cùng toàn thể thân hữu độc giả và các đồng nghiệp suốt thời gian 18 năm qua đã hậu thuẫn tinh thần, tư liệu và tài chánh cho tuyên tập. Nhờ đấy Dòng Việt được thường xuyên đến cùng quý vị trong hành trang chữ nghĩa ở các hoàn cảnh xa quê, lưu vong đây đó, “lặn đạn khắp các phương trời”

Phương chi, nếu có những lỗi lầm sơ sót gì trong suốt thời gian qua, mong quý vị lượng thứ cho khi xử dụng bộ DVD kính biểu sau đây.

“Lá Thư Tri Ân và Tạ Từ” ở trên, được tìm thấy trong tập “di cảo” của giáo sư Lê Văn, nguyên chủ trương biên tập Dòng Việt, khi giáo sư vừa thực hiện Bộ DVD và hoàn chỉnh các đề tài cho số 24, giữa năm 2009, để kiện toàn hành trình của Dòng Việt vào năm 2010.

Nhưng giáo sư đã bất ngờ ra đi khi mọi công việc còn dở dang: số 24 không hoàn thành được, bộ DVD vì thế cũng chưa đủ cơ duyên chung kết, để thực hiện tâm nguyện của giáo sư. Do đây các thân hữu của giáo sư Lê Văn ở hải ngoại, cùng gia đình đã hội ý để hoàn tất kỹ thuật kết tập toàn bộ DVD Dòng Việt này, chu toàn đến số 23. Chúng tôi trân trọng gửi đến quý thân hữu, quý đồng nghiệp, ấn phẩm này, để cùng tưởng niệm về “Hình Trạng Văn Hoá” của một Người Thầy, đã từng góp công vào sự nghiệp văn hóa giáo dục ở Việt Nam từ Đại Học Sư Phạm Huế (1958-1964) đến Đại Học Sư Phạm Saigon (1964-1975). Sau đó, dù trên bước đường lưu vong, giáo sư vẫn nỗ lực thực hiện việc truyền đạt ngôn ngữ, văn chương của truyền thống dân tộc cho đến thời gian cuối cùng của những ngày còn tại thế.

Do đây, tuy giáo sư Lê Văn không còn nữa, nhưng các dòng văn học quê hương, dù chỉ được ghi khiêm tốn trên bộ DVD này, cũng sẽ có được cơ duyên luân lưu trên các cộng đồng Việt Nam ở hải ngoại. Điều đó sẽ góp phần cơ bản để tiếp thu thêm bao nhiêu trào lưu tiến bộ Chân-Thiện-Mỹ ở các phương trời, đồng thời hòa điệu cùng “ngàn dâu, non nước” Việt Nam, để nguồn sáng tạo của chúng ta luôn luôn xanh tốt như “Lời Thề Non Nước” của Tản Đà:

Nước đi ra bể lại mưa về nguồn....

Nước kia dù hãy còn đi

Ngàn dâu xanh tốt, non thì cứ vui

Tản Đà Nguyễn Khắc Hiếu (1888-1939)

Đó là Niềm Vui của Nụ Cười truyền đạt từ những người thầy, nên dù trong bao nhiêu chuyển biến của những cảnh “Lưu Thủy”, “Hành Vân”, các Khúc Trường Ca Tự Tình Dân Tộc vẫn tiềm ẩn cùng quý vị ngay trong Ấn Phẩm DVD này. Dù chỉ là những con suối nhỏ phiêu bạt khắp các phương trời, nhưng trăm suối sẽ hội nhập vào những dòng sông, đi ra biển cả và vẫn trở về nguồn, tưới mưa cho quê hương để ngàn dâu luôn luôn Xanh tốt!

Dù ở cõi nào, chắc anh linh Giáo sư Lê Văn cũng tỏa sáng niềm hân hoan trí tuệ trong niềm vui trường thọ của Văn học Việt Nam, như lời Lão Tử:

Bất thất kỳ sở giả cử

Từ nhi bất vong giả thọ

Đạo Đức Kinh – Chương 33

Không mất bản tính và không lìa đạo, sẽ được bền vững lâu dài

Chết mà không bị lãng quên là Trường Thọ

Xin trân trọng tri ân quý vị

Thân Hữu Dòng Việt và Giáo Sư Lê Văn Bảo-Xuyên

Đồng tạ từ

California 2009 – 2011